Skattedirektoratet

Saksbehandler
Gro Qvigstad

Telefon
22 07 73 45

Deres dato
19.11.2010

Deres referanse
2010/676424

Vår dato
15.04.2011

Vår referanse
2010/1200082

Skatt nord
Postboks 6310
9293 Tromsø

Utvidet avgiftsplikt på kultur- og idrettsområdet - Grensen mellom badeland og svømmehall

Med virkning fra 1. juli 2010 ble det innført merverdiavgiftsplikt på blant annet inngangsbilletter til opplevelsessentre. I proposisjonen til Stortinget [Prp. 119 LS (2009-2010)] uttales det at ulike badeland også vil komme innenfor avgiftsplikten med redusert sats. Det legges til grunn at slike badeland må anses å være opplevelsessentre.

Badeland kan være svært ulike både med hensyn til utforming og innhold. Normalt vil de kjennetegnes ved en rekke tilbud utover muligheten til å kunne svømme, eksempelvis vannsklie, motstrømskanal, bølgemaskin, klatrevegg, vanngardin mv. I slike badeland kan det også utøves idrettsaktiviteter i form av svømmeundervisning, babysvømming, svømmetrening mv.

Skattekontoret stiller spørsmål om det skal beregnes merverdiavgift med en sats på 8 pst på inngangsbilletten fordi aktiviteten finner sted i et badeland eller om dette er å anses som en unntatt idrettsaktivitet uavhengig av hvor aktiviteten utøves.

Skattedirektoratet vil først knytte noen bemerkninger til begrepet ”badeland”.

Ikke ethvert anlegg benevnt som badeland vil anses som et opplevelsessenter etter merverdiavgiftsloven og dermed omfattet av den reduserte satsen. Dette vil måtte bero på en konkret vurdering av hvert enkelt anlegg. Som et utgangspunkt må det kunne legges til grunn at en svømmehall med basseng for voksne, barnebasseng, stupeanlegg og badstuer ikke er et opplevelsessenter, men et anlegg for utøvelse av idrettsaktiviteter, jf. merverdiavgiftsloven § 3-8 annet ledd. Et anlegg som bærer preg av å være en svømmehall og som har enkelte tilleggsaktiviteter, som for eksempel boblebasseng og varmebasseng, vil heller ikke være omfattet av begrepet opplevelsessenter. Det samme vil normalt gjelde et svømmehall med en vannsklie som eneste tilleggsaktivitet.

Departementet uttaler i Prop. 119 LS (2009-2010) avsnitt 6.3.3.2 at det ikke bør ”stilles store krav til hva som skal til for at det er etablert et opplevelsessenter”. Etter direktoratets oppfatning må uttalelsen leses i sammenheng med eksempelet det er knyttet til: en villmarksleir med lavvoer. En slik leir vil, i motsetning til svømmehaller, ikke ha annen funksjon enn å tjene som et opplevelsessenter.

Med det utgangspunkt at badelandet er å anse som et opplevelsessenter, blir spørsmålet om inngangsbilletten skal ilegges 8 pst. merverdiavgift eller om det må foretas en fordeling.

Det følger av merverdiavgiftsloven § 5-10 at det er *adgangen til* et opplevelsessenter som er omfattet av den reduserte satsen. Skattedirektoratet er av den oppfatning at dersom anlegget i avgiftsmessig sammenheng karakteriseres som et opplevelsessenter, og ordinær inngangsbillett gir tilgang til både svømmebasseng for utøvelse av idrettsaktiviteter og øvrige opplevelser uten at det skilles mellom disse, skal inngangsbilletten ilegges en sats på 8 pst.

Dersom badelandet tar særskilte vederlag for trening mv. i basseng, er denne delen av omsetningen unntatt fra merverdiavgiftsloven. Det samme vil gjelde utleie av basseng eller hall til svømmeklubber mv. for trening. Badelandet driver i så fall delt virksomhet og må fordele inngående merverdiavgift på felleskostnader etter de alminnelige regler, jf. merverdiavgiftsloven § 8-2.

I den utstrekning svømmeanlegget ikke anses som et opplevelsessenter og ordinær inngangsbillett, ved siden av å gi tilgang til svømmebassenget, også gir tilgang til eksempelvis en enkel vannsklie, antar direktoratet at omsetningen i sin helhet vil være unntatt fra merverdiavgiftsloven.

Vennligst oppgi vår referanse ved henvendelser i anledning saken.

Med hilsen

Gro Qvigstad
seniorskattejurist
Rettsavdelingen, avgift
Skattedirektoratet

Inge Moen